

har i § 48 foreslaaet, at naar en Mand eier Alaløb eller andet ferst Vand og er eneberettiget dertil, skulle de almindelige Bestemmelser, som opstilles over Ferstvandfiskeriet, og navnlig § 48 ikke angaa ham. Jeg tror, det er feil. Giv vi almindelige Bestemmelser, skulle de gjælde for Alle, og det er dog saa, selv om en Mand eier f. Ex. et Alaløb, at det løber ud i andet Vand og kan have Betydning for Fiskeriet i andet Vand, idet naar Fiskene forhindres i at gaa op deri og lege, kan det skade Fiskeriet i det Vand, der ligger udenfor. Altsaa jeg tror, det er meget berettiget, at vi have opstillet det Forslag, at det skal være almindelige Bestemmelser, der gjælde for Alle uden Undtagelse. Vædringsforslaget under Nr. 48 er en meget simpel Vædring. Den gaar kun ud paa, at under de Indretninger, som ere nævnte i Paragrafens andet Stykke nemlig: „Alaløber“, „Lægegaard“, „Ørredtæner“ o. a. skal indsættes „Alaløber“. Jeg tror, det er en almindelig Betegnelse for en Mængde Fiske-redskaber, der findes i Alaløbene. Det er selvfølgelig ikke de Alaløber, som vi have drøftet i de foregaaende Møder. De her ere en anden Slags og meget ubelbige, idet man indretter dem gjerne saadan, at de kunne tage de mindste Alaløb, og deraf følger, at de tage al anden Fiskefyngel med. Man indretter dem nu saadan, at man næsten ogsaa forhindrer, at Vandet har frit Løb. Ja, jeg behøver ikke at sige næsten; det er bekjendt nok. Jeg kjender det Forhold saa nøie, at naar man stemmer disse Alaløber om Matten, kan der staa en Men Vand op paa Engene rundt omkring. Det er en særdeles ødelæggende og hæmmende Ting for Ferstvandfiskeriet, tildels ogsaa for Fjordfiskeriet, ja det er berettiget at bestemme, at de skulle holdes aabne i alt Fald en vis Tid af Ugen, navnlig fra Lørdag Aften til Søndag Morgen. Jeg skal overfor den Bestemmelse gjøre opmærksom paa, at det er vist en meget heldig og praktisk Bestemmelse. Andre Lande have lignende Bestemmelser; England gaar meget vidt i den Retning, idet der forbydes at fiske fra Lørdag Middag til Mandag, enten Mandag Formiddag eller Mandag Morgen, og Dykkerne kunne i de Lande, hvor de anse, at Fiskene særlig vandrer op og ned for at lægge deres Æg, forbyde det, forsaavidt saaledes, at der kun er aabent 3 Dage om Ugen, men ellers i Reglen er der aabent fra Lørdag Aften til Søndag Morgen, jeg husker ikke bestemt; men det er 24 Timer. De Herrer ville se, at andre Lande ere gaaede videre, end Regje-

ringen har foreslaaet; men Udvalget har ikke turdet gaa videre; men vi have her som ved andre Bestemmelser været meget konervative og ikke villet gaa videre, indtil vi se, hvorledes de nye Bestemmelser ville virke. Foruden de nævnte Vædringsforslag til § 48 have vi stillet et Forslag, som gaar ud paa en Omredaktion af 3die Stykke af § 48. Forslaget hedder nemlig, at fra de nævnte Bestemmelser undtages kunstig anlagte Fiskeudlætningsanstalter, Fiske-damme, Fiskeparter og andre lignende, medmindre de ere en Hindring for Fiskenes naturlige Gang fra det ene Vand til det andet. Vi ville selvfølgelig ikke forhindre, at kunstige Udlætningssteder og Fiske-damme kunne fremkomme her som i andre Lande, og vi have heller ikke villet forhindre, at disse Anstalter kunne sættes i Forbindelse med Alaløb eller andre Vandløb. Men paa den anden Side have vi værget Fiskeriet eller Eiendomsbrugernes Ret saaledes, at derved ikke Fiskenes naturlige Gang hindres. Man kan jo lede Vandet ind til visse Tider til disse Anstalter uden at behøve aldeles at lukke, for at Fiskene kunne gaa fra et Sted til det andet. Jeg skal ikke komme ind paa disse Udlætningssteders Betydning; men jeg har selv set paa nært Hold, hvorledes man kan udlække Læge- og Ørredfyngel og derefter udsætte den i andre Lande, hvor den vojer og bliver stor. Hvilken Betydning dette kan have, vil Enhver let kunne indse. § 51 angaar Fredningstiden for Ferstvandfisk. Dertil har Udvalget stillet 2 Vædringer mest af praktiske Grunde, idet vi mene, at for de to Arter Fiske, der her er Tale om, nemlig Hælt og Ørred, er Fredningstiden begyndt for tidlig; thi hvis man skal fange dem i ferst Vand, ja maa det være til den Tid, vi have foreslaaet; ellers vil man som Regel Ingenting fange. Jeg antager ikke, disse Vædringer ville forvolde Vanskelighed, og jeg skal derfor ikke komme dybere ind paa disse Fredningsbestemmelser. Vædringsforslagene til § 52 gaa ud paa at overlade til de private Fiskeberettigede alene, om de ville have Bedtægter, og til at træffe de Bestemmelser, som Bedtægterne skulle indeholde. For de Fjordes Bedkommende, hvor Staten har Højhedsret, der ønske vi ikke, at Indenrigsministeren skal foreskrive eller træffe Foranstaltninger, og det vilde derfor være meget ulogisk, om vi ønskede her, at Ministeren skulde gribe ind i de private Fiskeberettigedes Ret. Forslag under Nr. 52 gaar altsaa ud paa, at Indenrigsministeren ikke blander sig i disse Forhold, og Forslag under Nr. 53 slutter